

میز خبر

رئیس اورژانس اجتماعی کشور:

هتاک، درگیری و خشونت در مراکز «مهر خانواده»

روحیه کودکان در معرض تهدید است

ایلنا | رئیس اورژانس اجتماعی کشور می‌گوید مراکز «مهر خانواده» برای روحیه کودکان به هیچ عنوان مناسب نیست. رضا جعفری با بیان این موضوع گفت: «والدین در این مراکز در حضور کودکان شروع به هتاک می‌کنند که متأسفانه آنها باز هم شاهد خشونت‌اند.»

او درباره فعالیت مراکز مهر خانواده که برای ملاقات والدین با کودک پس از طلاق در نظر گرفته شده است، گفت: «براساس قانون مصوب حمایت خانواده در سال ۹۱، در تبصره ۱، ماده ۴۱ بر لزوم ایجاد امکانات مناسب برای ملاقات فرزندان طلاق با والدینشان تأکید شده و قوه قضائیه را ملزم کرده است سازوکار لازم به این منظور را فراهم کند.»

جعفری ادامه داد: «با توجه به این قانون در صورتی که والدین نتوانند نسبت به تعیین زمان یا مکان ملاقات با فرزند خود به توافق برسند، قاضی خود مکان مربوط به تحویل کودک را مشخص می‌کند.

محیط کلانتری‌ها برای حضور کودکان و حتی جوانان مناسب نیست. حجم بالای سرورصدا و نزاع در این محیط منجر به این می‌شود که کودک شاهد صحنه‌های خشونت‌بار و ناپه‌نچاری باشد که بر روحیه او اثر بدی می‌گذارد؛ به این دلیل صاحب‌نظران به فکر تعبیه محیطی برای ملاقات کودک با والدین خود افتادند تا اگر والدین کودک در ارتباط با مکان ملاقات با فرزند به تفاهم نرسیدند، او را در آن مکان ملاقات کنند. در حال حاضر در تعدادی از استان‌ها تأسیس شدند و بنایست در سایر مراکز استان نیز آغاز به کار کردند.»

رئیس اورژانس اجتماعی کشور گفت: «این تکلیف با قوه قضائیه بوده است، اما چون این کار عملی نشده است و سازمان درصدد کاهش بار آسیب برای کودک و نوجوان است، برای این کودکان در مراکز جایی مشخص شده است که در حضور کارکنان بهیستی این ملاقات صورت گیرد تا به دلیل محیط نامناسب کلانتری‌ها برای حضور کودکان و حتی نوجوانان، آنها شاهد صحنه‌های خشونت‌بار و ناپه‌نچاری نباشند.»

او ادامه داد: «مکان استاندارد برای این کار در اختیار سازمان نیست، به‌طور مثال این اتاق‌ها در مرکز کاهش طلاق که تردد زیاد است، در نظر گرفته می‌شود که برای روحیه کودک که به هیچ عنوان مناسب نیست.»

جعفری در ادامه به نزاع و درگیری زوجین گفت که در حضور کودک و نوجوان شروع به هتاک و درگیری با هم می‌کنند و فرزندان باز هم شاهد خشونت هستند.

او گفت: «مشکل دیگر این است که والدین معمولاً کارشناسان بهیستی حاضر در جلسه ملاقات را به‌عنوان داور به دادگاه‌ها دعوت می‌کنند که مثلاً در رابطه با درگیری‌های این والدین و هتاک آنها به نفع یکی از زوجین شهادت دهد که این مسأله اصلاً درست نیست.»

رئیس اورژانس اجتماعی کشور گفت که این مکان‌ها مورد رضایت بهیستی نیست، اما در اکثر مراکز استان‌ها وجود دارد.

جعفری با اشاره به این که در برخی استان‌ها این مکان‌ها توسط شهرداری فراهم شده است، گفت: «بحث امنیت نیز مطرح است، چرا که گاهی در برخی ملاقات‌ها زودخود هم صورت می‌گیرد؛ می‌خواستیم از یک آسیب پیشگیری کنیم که متأسفانه ممکن است یک آسیب جدید تولید کنیم.»

مراکز مهر خانواده تاکنون در استان‌های کرمان، هرمزگان، خراسان رضوی، قزوین، ۸ شهرستان استان تهران تأسیس شده و آغاز به کار کرده‌اند. این مراکز در راستای تقاهننامه همکاری بهیستی و دادگستری با هدف ملاقات فرزندان طلاق در یک محیط امن با والدین خود راه‌اندازی شده‌اند.

وزیر علوم:

گزارش پرونده قضائی دانشجویان بازداشت شده به زودی منتشر می‌شود

ایسنا | وزیر علوم می‌گوید که به زودی گزارش پرونده قضائی دانشجویان بازداشت شده منتشر می‌شود. منصور غلامی درباره اظهارنظر بعضی از نمایندگان درباره پرونده قضائی دانشجویان بازداشت‌شده، گفت: «به زودی گزارشی در این زمینه منتشر می‌شود.»

او در ادامه با اشاره به افزایش اجاره خوابگاه‌ها گفت: «صندوق رفاه دانشجویی و سازمان امور دانشجویان متولی امور خوابگاه‌ها هستند که در سال‌های اخیر برخی از خوابگاه‌ها ارتقای سطح یافته‌اند.»

غلامی با تأکید بر این که خوابگاه‌ها سطح‌بندی شده‌اند، ادامه داد: «براین اساس اجاره خوابگاه‌ها افزایش یافته است.»

گزارش «شهروند» از زنان یکی از روستاهای کم‌برخوردار بلوچستان که با سوزن دوزی به اقتصاد، بهداشت و آموزش روستایشان کمک می‌کنند

سوزن سوزن زندگی

◀ **کمال میهن دوست، مدیر «بانوک»:** حدود ۶۴ تا ۶۵ زن و ۱۰ مرد از اهالی روستا در بانوک فعالیت می‌کنند، هدف این است که با توسعه این هنر و درآمدازی از آن، بتوانیم مدرسه‌ای در روستا بسازیم و بهداشت را ارتقا بدهیم

◀ **زهره، یکی از زنان سوزن دوز بانوک:** ۵۰ درصد پولی که از فروش دست دوخت‌ها در می‌آید، برای زنان است و ۵۰ درصد دیگر برای تأمین بهداشت روستا

عکس: رضا شافقیوین

نظر اجتماعی، اقتصادی و حتی روانی توانمند سازند. به اعتقاد آنها، شیوه سنتی مدرسه‌سازی هیچ کمکی به اشتغال‌زایی و توانمندسازی افراد نکرده‌است.

کامران می‌گوید که با این هدف، سه مدرسه با روکرد توسعه پایدار در مناطق کم‌برخوردار طراحی شده، یک مدرسه در روستای سیدبار جدگال، یکی در کرمانشاه و یکی دیگر در کردستان: «روستای سیدبار جدگال یک مدرسه بشدت آسیب‌پذیر است که حتی قابلیت حضور دانش‌آموزان را ندارد. ما از سوی «ایران من» تلاش داریم تا مدرسه‌های متفاوت در روستا بسازیم. طراحی‌های لازم صورت گرفته و مجوزهای ساخت گرفته شده، در حال حاضر دنبال پیمانکار حرفه‌ای و مسئولیت‌پذیر برای ساخت مدرسه هستیم. از آن طرف هم چندسالی است که جوانان روستا از روش‌های مختلف دنبال ساخت مدرسه هستند. همین وضع روستا سبب شده تا جوانان این روستا ما را پیدا کنند، هنرشان را نشان دهند، بعد از آن بود که صندوق بانوک تشکیل شد تا در درآمد سوزن‌دوزی زنان برای توسعه روستا هم استفاده شود.» به گفته او، این روستا مشکل بهداشتی و آموزش دارد، درست مثل خیلی از روستاهای سیستان و بلوچستان. برای این روستا موضوع فاضلاب و زیاده از اولویت است و پس از آن موضوع آموزش مطرح می‌شود.

مدیر اجرایی پویش «ایران من» می‌گوید: کاری که آنها در مناطق کم‌برخوردار انجام می‌دهند، تسهیلگری است، یعنی تلاش می‌کنند تا کمترین دخالت را داشته باشند و تصمیم‌گیری و رایزنی و حتی اجرا با خود اهالی باشد. حالا یک‌سالی می‌شود که اعضای پویش «ایران من» در روستای سیدبار جدگال فعالیت می‌کنند و مینا کامران از وضع نامطلوب اقتصادی و اشتغال‌آهالی روستا می‌گوید: «هالی این روستا هیچ چیزی برای زندگی ندارند، قبلاً کشاورزی و دامداری می‌کردند که به دلیل خشکسالی همه اینها را بین‌رفته‌است. خیلی از جوانان روستا معلم هستند و تعداد زیادی هم بیکارند.»

او می‌گوید که اهالی روستا خودشان تصمیم گرفتند از پتانسیل زنانشان در سوزن‌دوزی استفاده کنند و آنها تنها ارزش این هنر را نشان‌شان داده‌اند. به گفته کامران، هنر زنان این روستا، مادرزادی است: «ما می‌دیدیم که این زنان چقدر زیبا این کار را انجام می‌دهند، اما فقط برای لباس‌های خودشان سوزن‌دوزی می‌کردند، اما حالا این امر تبدیل به یک شغل شده که برایشان درآمدزایی کرده‌است.»

مدیر اجرایی پویش «ایران من»، حلالا: توسعه صندوق بانوک هم خبر می‌دهد: «برنامه این است تا روستاهای کیزنشین اطراف هم شناسایی شوند و آنها هم در این اشتغالزایی شرکت داشته باشند. یکی از اهداف اجمن «ایران من» این است تا این روستا لگویی برای توسعه روستاهای دیگر باشد. در همین زمینه هم در بخش گردشگری، بوم‌گردی، سوزن‌دوزی و صنعت موادغذایی فعالیت می‌کنیم.»

سوزن‌دوزی هرچند وقت یکبار در نمایشگاهی فروخته می‌شود. اغلب نمایشگاه‌ها هم در تهران برگزار می‌شود. دغدغه‌ها و خیلی از هم‌سنگ‌ها هم مدرسه‌است، مدرسه‌ای که تنها یک بارش باران کافی است تا معلم‌ها تعطیلش کنند. زهره تا کلاس ششم را در همین روستا امی‌دا می‌شود در چشم‌زنان و مردان روستا تماشا کرد.

سوزن‌دوزی هرچند وقت یکبار در نمایشگاهی فروخته می‌شود. اغلب نمایشگاه‌ها هم در تهران برگزار می‌شود. دغدغه‌ها و خیلی از هم‌سنگ‌ها هم مدرسه‌است، مدرسه‌ای که تنها یک بارش باران کافی است تا معلم‌ها تعطیلش کنند. زهره تا کلاس ششم را در همین روستا امی‌دا می‌شود در چشم‌زنان و مردان روستا تماشا کرد.

آنها در همین مدت سه‌میلیون و ۴۰۰ هزار تومان با پول‌های فروش محصولات بانوک، برای روستایشان سطل زباله خریدند.

یکی از موسسه‌های وابسته به اتاق بازرگانی تهران به آنها وعده داده که اگر بهداشت روستا بهتر شود، به آنها کمک می‌کند تا مدرسه‌ای جدید برایشان ساخته‌شود. گروه بانوک خیلی‌ها را سرکار برده، بانوک، به زبان بلوچی همان بانوش است و ملکه و عروس برای خرید سطل‌های زباله و بهداشت روستا توسعه‌آموزش.

زنان برای روستا درآمدازی کرده‌اند. «بانوک» را «کمال میهن دوست» به همه شناساند؛ وقتی صفحه اینستاگرامی را راه انداخت و هنر زنان روستایش را به نمایش گذاشت. کمال معلم روستای کناری است و از یک‌سال پیش، مدام درگیر کار زنان روستایش است: «حدود ۶۴ تا ۶۵ زن و ۱۰ مرد از اهالی روستا در این فعالیت شرکت می‌کنند، هدف ما هم این است که با توسعه این هنر و درآمدازی از آن، بتوانیم مدرسه‌ای در روستا بسازیم و بهداشت را ارتقا بدهیم.»

زنان روستا چشم که باز می‌کنند، مارشال را می‌بینند که سوزن و نخ دستشان است و مشغولند، مشغول نقش‌ونگار روی پارچه‌های رنگی. از او بگول که درمی‌آیند، همین نچه‌های رنگی، سرگرمی‌شان می‌شود. کمال می‌گوید: قبلاً نقش کوچکی از سوزن‌دوزی روی لباس مردان هم زده می‌شد، اما حالا فقط روی لباس زنان این طرح‌ها دیده می‌شود. هرچند که زیورآلات سوزن‌دوزی شده را هم باید به مجموعه کار این زنان هنرمند اضافه کرد که بیش از همه با استقبال مواجه شده است. آن قدر که مشتریان خارجی هم در صف انتظار رسیدن سفارش‌هایشان هستند. در صفحه اینستاگرام بانوک، تصویر «لی لی ترورس» بازنگر انگلیسی هم دیده می‌شود که دستپند

سوزن‌دوزی شده بانوک، روی مچ دستش نقش بسته. زنان روستا خوشحالند که آوازه هنرشان به کشورهای دیگر هم رسیده. آنها دست دوزهایشان را هرچند وقت یکبار در نمایشگاهی می‌فروشند، بخش زیادی هم از طریق سفارش‌های اینستاگرامی فروخته می‌شود. همین هم شده تا خیلی از مردان که کار سفارش فضای مجازی و برای نمایشگاه‌راه‌عهدبگیرند، سرشان گرم کار شود. «تعدادمان کم است و درگیری زیاد»

کمال می‌گوید که آنها دنبال اشتغال‌زایی بودند، تا زنان هرچقدر هم کم، هرچقدر هم کوچک، به استقلال مالی برسند: «ختران اینجا، مثل تهران نیستند، فرهنگ اینجا، به آنها اجازه رفت‌وآمد زیاد نمی‌دهد، ارتباطشان با جامعه کم است، اما این کار که راه‌افتاده، هرچند کم، اما جامع‌ار تباطیر قرار کردند.»

نزدیک‌ترین شهر به روستای سیدبار جدگال، روستای پلان است که سه‌ماه پیش تبدیل به شهر شده، هرچند که به گفته کمال میهن دوست، هنوز هم امکاناتش در حد یک روستاست. بعد از آن بزرگترین شهر نزدیک به آنها، چابهار است که ۱۰۵ کیلومتر با روستایشان فاصله‌دار.

مردان روستا، اغلب شغل‌شان آزاد است، برخی درگیر کارهای دولتی هستند، برخی که قبلاً کشاورزی می‌کردند، حالا در شهرهای دور و نزدیک کارگری می‌کنند. کمال می‌گوید، خیلی از جوانان روستا برای کار از این روستا مهاجرت کرده‌اند. زمین‌های خشک‌بیده، کشاورز نمی‌خواهد، دام‌های جان و گله‌های آبرفته، چوپان و دام‌پرور نمی‌خواهد، حالا به رسم گذشته، هم هرخانه‌ای یکی دو بز می‌چرند، اما این بزها کجا و گاؤ و

زنان

احساس استقلال می‌کنند

«هرامیهن دوست»، یکی از زنان سوزن‌دوز است که دستانش از کودکی به‌نچه‌های رنگی و سوزن‌ها خو گرفته. هنری که از مادرباش به او رسیده و از او به خیلی‌های دیگر، زهره ۲۲ساله است، ترم دوم رشته روانشناسی را در دانشگاه چابهار می‌خواند. سوزن‌زدن‌های صبح تا شام، وقتی برایش نگذاشته، درش را غیر حضوری می‌خواند تا کارش را هم داشته باشد. زهره خواهر کمال میهن دوست است که یک‌سال پیش طرح خوداشتغالی را در میان زنان روستایشان پیاده کردند تا به اقتصاد خانواده‌ها، استقلال زنان و توسعه روستا کمک کنند؛ روستایی که کم‌برخوردارترین روستا سوزن‌دوزی را از بچگی انجام می‌دهم و خیلی هم این کار را دوست دارم، مادرم هم به من یاد داد و خودم دو خواهرانم، همیشه سوزن‌دوزی می‌کردیم، در همه این سال‌ها برای خودمان و برای لباس‌های خودمان این کار را می‌کردیم، اما یک‌سال پیش که حرفش با برادرم پیش آمد، تصمیم گرفتیم که این کار را توسعه بدهیم و از آن درآمدازی داشته باشیم.» زهره دو خواهر و چهار برادر دارد.

همه آنها در کار سوزن‌دوزی هستند، زنان کار اصلی سوزن‌دوزی را انجام می‌دهند و مردان در آینه‌کاری و برش‌ها و طرح‌ها به آنها کمک می‌کنند. زهره می‌گوید که سوزن‌دوزی، هنر زنان سیستان و بلوچستان است، کار سختی است اما جای‌های ندارند: «اولی کار، خیلی سخت بود، خیلی جابجا ما هم‌کاری نمی‌کردند تا بتوانیم کارهایمان را بفروشیم، اما بعد که با کارمان آشنا شدند و خوششان آمد، فروشمان هم شروع شد.»

حالا نزدیک به ۵۰ زن روستای سیدبار جدگال، به همین کار مشغولند: «ختران روستا از کوچکی، سوزن‌دوزی را یاد می‌گیرند، حالا از بچه‌ها گرفته تا مادرانمان هم سوزن‌دوزی می‌کنند.»

طرح‌ها همه ایده خود زنان روستاست، مدل‌هایی که با استقبال زنان شهرهای دیگر قرار گرفته، طرح‌های روی صفحه اینستاگرام قرار می‌گیرد و از آن به بعد با کمک کمک میهن دوست و مرهای دیگر، سفارش - ثبت می‌شود و کار با پست به دست مشتری می‌رسد. درآمد سوزن‌دوزی برای زنان روستا که تا پیش از این از کوچکترین امکاناتی محروم بودند، خوب است: «برای ۵۰ درصد پولی که از فروش این کارها در می‌آید، زنان زن است و ۵۰ درصد دیگر برای تأمین بهداشت روستا» زنان ماهانه نزدیک به ۵۰ هزار تومان درآمد دارند، اگر اضافه‌کاری کنند، درآمدشان هم بیشتر می‌شود. سوزن‌دوزی حالا کار صبح تا شب زنان روستا شده: «همین کار، کیفیت زندگی روستاییان را بالا برده، زنان احساس استقلال می‌کنند، برای خانواده پول می‌آورند، خیلی از زنان از این سوزن‌دوزی استقبال کرده‌اند.» زهره میهن دوست می‌گوید که کارهای

عمودی

- ۱- آبرو و اعتبار- پرندهای خوش‌آواز کمی بزرگتر از چنگک جنگ
- ۲- نزدیکین و بردن- ساختمان بسیار بلند
- ۳- ماع- مطلع و باخبر- کوچ کردن- علت و مرض
- ۴- آسیایی- که بانویرو دست کار می‌کند- از اقوام
- ۵- آریایی قرن هفتم- زمین غیر قابل کاشت
- ۶- زبان و سبب- جمع قرض- نفت کاست
- ۷- سنگ مرمر- از استان‌های مرکزی کشورمان- حلال رنگ
- ۸- دانه‌های خوراکی شبیه لوبیا- و توهین و تحقیر- افسانه داستان کوتاه
- ۸- هنگام وقت- ظاهری و جزئی- آب جامد که ببارد- مایع هستی بخش
- ۹- جوی و رود- چیزهای شگفت‌آور- از نام‌های

خبر

معاون سازمان جنگل‌ها خبر داد:

خروج اراضی جنگلی از پروژه آزادراه شمال

ایسنا | معاون حفاظت و امور اراضی سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری می‌گوید اراضی جنگلی که در محدوده پروژه آزادراه شمال بودند، از این پروژه خارج شدند و به منابع طبیعی بازگشتند.

مسعود منصور در نشست خبری سازمان جنگل‌ها که به مناسبت روز درختکاری و هفته منابع طبیعی برگزار شد، درباره آخرین وضع آزادراه شمال گفت: «این پروژه، پروژه بزرگی است که هم دولت و هم مردم به اجرای آن اهتمام دارند و ما در اصل پروژه تر دیدی نداریم ولی این آزادراه باید به گونه‌ای احداث شود که حداقل آسیب‌ر به منابع طبیعی برساند.»

او ادامه داد: «در سال ۷۵ دولت مصوبه‌ای برای تأمین منابع مالی آزادراه: ۶۲۵ هکتار اراضی ملی اختصاص داد. بعد از این مصوبه نیز، مصوبه دیگری داریم که براساس آن ۵۰ درصد سهم آورده دولت را به عهده مجری می‌گذارد.»

معاون حفاظت و امور اراضی سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری با اشاره به این که در آن مقطع زمانی به اشتباه بخشی از اراضی جنگلی برای این کار اختصاص داده شده بود، گفت: «راضی‌ای که پوشش مشجر دارند، از مصداق ممنوعیت واگذاری هستند. تلاش سازمان جنگل‌ها نیز همواره بر این بود که اراضی‌ای که شامل جنگل می‌شوند، از این توافق خارج شود.»

منصور با بیان این که خوشبختانه در دو سه‌سال اخیر بنیاد مستضعفان و شرکت آزادراه لیست اراضی‌ای که جنگلی بودند را با همکاری سازمان جنگل‌ها تهیه کردند، گفت: «بنیاد مستضعفان و شرکت آزادراه موظف شدند که این اراضی را به منابع طبیعی برگردانند و مطابق آن بخشی از اراضی غیر جنگلی در نقطه‌ای دیگر به آنها اختصاص داده شود.»

معاون حفاظت و امور اراضی سازمان جنگل‌ها ادامه داد: «اصل توافق که واگذاری اراضی ملی است، از طریق هیأت دولت در چارچوب مقررات بررسی می‌شود ولی این که جنگل نباید واگذار می‌شود، حرف درستی است. خوشبختانه تلاش‌های سازمان جنگل‌ها نیز در این زمینه نتیجه داد و جنگل‌ها به منابع طبیعی بازگشت.»

معاون حفاظت و امور اراضی سازمان جنگل‌ها و رئیس سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور در این باره گفت: «در عرصه منابع طبیعی اختیار واگذاری اراضی غیر مشجر به هر کسی که قصد سرمایه‌گذاری دارد را داریم. من نیز به‌عنوان یک شهروند ضرورت اجرای پروژه آزادراه شمال را قبول دارم ولی آنچه که نباید واگذار می‌شود، جنگل‌ها و اراضی مشجر بود که خوشبختانه توانستیم آن را پس بگیریم.»

او ادامه داد: «۱۰۰۰ هکتار جنگل در مسیر این پروژه در حال از بین رفتن بود که خوشبختانه با تلاش‌های همکاران من در سازمان جنگل‌ها این وسعت از جنگل به منابع طبیعی بازگردانده شد و به جای آن موظف هستیم هر جای دیگری که امکان داشته باشد، برای ادامه این پروژه به نهادهای متولی اختصاص دهیم.»

جدول شماره ۱۳۶۱

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱														
۲														
۳														
۴														
۵														
۶														
۷														
۸														
۹														
۱۰														
۱۱														
۱۲														
۱۳														
۱۴														
۱۵														

حل جدول شماره ۱۳۶۰

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	س	ی	م	ج	ا	ب	ت	ز	ر	ی	ذ	ی	س	ی
۲	ت	و	ج	د	ب	ا	ل	ز	ب	ی	ا	د	ی	ی
۳	ا	م	ا	س	ی	و	ز	ش	ا	ر	د	و	م	و
۴	ر	ا	د	ر	ا	ک	ت	ر	ف	ا	د	ه	د	ه
۵	ا	ف	پ	م	ر	ی	ا	ر	م	ا	ه			
۶	ل	ا	ل	ا	ل	ر	ی	ب	ا	ی	ر	ف		
۷	ن	د	ن	د	ل	ک	ف	ن	ر	ن				
۸	ی	ا	م	ب	ی	د	ک	ی	ش	و	ا	و		
۹	و	ی	ج	ا	م	ا	ک	ا	ک	ر	ل	و	س	س
۱۰	م	م	م	ر	ا	س	ی	ک	ر	ک	و	س		
۱۱	م	س	ن	م	ر	د	ا	ر	د	ا	ر	ت	و	و
۱۲	م	ا	ت	ج	ل	س	ب	س	ب	ا	ج	ل	ل	ل
۱۳	ن	و	ز	د	د	ب	ی	ا	غ	ت	ا	ج	ل	ل
۱۴	ب	و	ج	ا	ر	ا	ب	ا	ب	ر	ا	و	ا	ا
۱۵	م	ا	م	ر	ی	و	ل	و	ز	ی	ک	و	ز	ت

دخترته ۱۰- سنگینی و منات- گروه و دسته- خراب و ضایع ۱۱- بزرگی‌ها و جوانمردی‌ها- ضمیر اشاره جمعی- از اعضای بدن ۱۲- از خودروهای ایرانی- نوعی گیسوی تافته- از ساخته‌های کارگردان معروف سیروس مقدم ۱۳- نظیر و شبیه- صفت حیوانات جنگلی- یاد خنک- صدای درد ۱۴- درختی از تیره مردی‌ها با برگ‌های معطر و کدرز که چوستانه‌ای برای بیماری‌های تنفسی و انفلوآنزا می‌باشد- آسوده‌وراحت ۱۵- بیست و دوختن- یلارو- قرآن را با قرائت صحیح خواندن